
Prædiken til 13. S.e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 13. S.e. Trinitatis	4
13. s.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 13. S.e. Trinitatis

13. s.e. Trin.

Prædikedag 13. s.e. Trin.

Prædikedato 6. september 1925

Prædiketekst Lukas10,23-37

Prædiken ID P060925-01

Kilde KMF-nr. 14.20.03 (Datering ifølge Niels Nøjgaard)

13. S. e. T.

Der dannede sig engang et religiøst Parti, der kaldte sig ell. kaldes Libertinere. De gik ud fra, at de kunde gøre, hvad de vilde, for de var jo dog Guds Børn. Man kan kaste, sagde de, en Guldklump i en Rendesten, og den vil dog blive ved at være det samme ædle Metal den er. Saaledes kan Guds Børn ogsaa kaste sig i Rendestenen, besudle sig og svine sig til — de vil dog stadig være Guds Børn. Hvad der for andre var afskyeligt og Undergang, det spiller slet ingen Rolle for dem. Naar man engang er tvættet i Lammets Blod, er det gjort saa grundigt, at man aldrig mere kan snaves til. Og saa levede de deres vilde Liv i Drik og Hor og raabte: “Se, vi er rigtig Guds Børn, for vi har endog Mod til at begive os midt ud i Synden — hvad har I?” Forunderligt, forunderligt, hvad Menneskeandaen dog kan hitte paa! — Nu om Dage er der dog visst ingen der fører slig Tale. Men om den ligger saa forfærdelig fjern fra Menn.’s *Tanker*, er jeg ikke saa viss paa. Det skal nok være en ret udbredt Forvisning, den: “Det gaar magelig. Vorherre tager det ikke saa slemt. Vi er nu engang, som vi er, og vi kommer nok i Himlen.” Det er endda en ret fremskreden Gruppe af døbte, der er kommen saa vidt, at de tænker saadan. For Flertallet har det dog visst saadan, at de ikke engang spilder en Tanke paa Himlen. Ja, jeg ved det ikke, men jeg har en Anelse om, at der er en Mængde Mennesker, der har det saadan, at de regner med,

at en, der er død, han er *død*. Nej, men denne første Tankegang, at Himlen det er saadan noget, som man faar som én Extrapresent af Vorherre, helt uafhængig af Livet, vi levede her, ja, den Tankegang maa de Folk, der nærer den, virkelig selv tage Ansvaret for. Jesus har i hvert Fald atter og atter frasagt sig den. Ikke den, der siger Herre Herre, men den, der *gør* — — — Og i Dag siges det med rene Ord for Pengene, at det at gøre sin Pligt og det at fyldes af Livet, det er 2 Ting, der hænger ganske nøje sammen, efter *hans* Regnebog. Naar man selv er naaet til Forstaaelsen af, at der er en Lov, man hylder, at der her i Verden er noget, man føler som det rigtige — at saa begaar man Sjælemord over for sig selv ved ikke at følge dette, at lyde dette, at øve dette. Saaledes dræbte Præsten og Levitten det evige Liv i dem selv ved at vige uden om, i St. for at ville igennem. Det er umuligt at bruge disse Ord uden at komme til at tænke paa Ibsens Per Gynt.

Saa gælder det da om for os at drage Livets Lære af Sandhedens Ord; det gælder for os om ikke at ville over Vanskelighederne og Pligterne eller uden om dem; men at ville igennem; at staa fast, just naar vi fristes; at minde os selv om Glæden, naar vi betynges af Sorgen; at gaa ind under Pligten, naar den synes os streng og styg. Er der et Folk paa Jorden, der gør det, saa er der ogsaa et Guds Folk, et Folk forskelligt fra de andre. Jeg vilde gerne være forskelligt fra de andre i denne Ting.

Stadil Konfirm. møde i Stadil Skole Onsdag 9 ½

Høstpræd. paa Sønd. i St. Kl. 2. i V. Kl 10